

SZLÁVIK LAJOS: PAPÍRTIGRIS

Történelmi jelentőségű leleplezéssel állt elő az *ÉS* 2011. november 25-i számában¹ korunk polihisztorja, a Nagy Leleplező! Briliáns művében szépírói képességeit is megcsillogtatta - szóképek, metaforák zuhatagát, míves jelzők özönét tárta elénk. Felvillantotta irodalmi műveltségét, klasszikust (Jonathan Swift) idézett, történelmi példákat sorakoztatott, tudományos alaposággal tárta elénk forrásait, megdönthetetlen bizonyítékait... Veretes írásával leleplezett egy beláthatatlan, ősidők óta rejtőzködő, de mindent átszövő, gigászi, dermesztő, globális összeesküvést: a kitalátorokét!

Megvallom, a fölényes tudás e lángoló eposzának hatása alá kerülve összeomlottam. Nem lehet tovább vállalnom e titkos világot, a közösséget kitalátor társaimmal! Beismerem, igen, mi „vizesek” (itt e hazában vagy harmincezeren, sokmillióyan szerte a világon) részesei vagyunk egy földrészen, történelmi korokon, társadalmi rendszereken átívelő, örökkön-örökké élő, s mindeddig eredményesen rejtőzködő, soraiban halhatatlanokat tömörítő titkos társaságnak, egy szövevényes nemzetközi összeesküvésnek. Beismerem, igen, mi „vizesek” a kollektív bűn hordozói vagyunk. A kollektív bűnösség elvének alkalmazását ugyan nemzetközi konvenciók, nemzeti jogrendek tiltják, de éppen ideje, hogy ezt sutba dobjuk: hirdessük hát széles e világban, hogy ez az elv egy szakmára, a vizesekre ne vonatkozzon! A Nagy Leleplező felnyitotta a szemeket, és ez így lesz helyes, hiszen a Kitalátorok Halhatatlan Társaságának (KiHaT) eredendő célja rombolni és pusztítani az emberiséget, az emberi civilizációt az egyik őselemmel, a vízzel... A Nagy Leleplező elérte azt, amit a literátorok, történészek seregének nem sikerült: lerántotta a leplet a nemzetközi titkos társaságok egyikéről (KiHaT), miközben testvérszervezeteink, a templomos lovagok, a szabadkőművesek, a maffiák továbbra is sikeresen rejtőzködnek a kutakodó tekintetek elől.

Tisztában vagyok azzal, hogy beismerésemnek beláthatatlan következményei lesznek. Megvetés, kiközösítés, és ami egy halhatatlan kitalátornak szinte felfoghatatlan: a halál... Tudom, már útra készen áll a büntető expedíció, de ez sem riaszt el - tiszta lelkiismerettel kívánom a sorsomat bevégezni. S ha már elhatároztam magam, szeretném a Nagy Leleplező tudomására hozni kitalációink további számos példáját. Kérem őt, hogy bűneink lehető legteljesebb gyűjteményét tárja az emberiség elé! Amiről eddig írt (Mezopotámia elszikesítése, a korinthuszi csatorna az azt körülvevő átkokkal) - bár megrendítő leleplezés ugyan, de kismiska azokhoz az erkölcstelen gáztettekhez és bűntényekhez képest, amelyeket elkövettünk...

Igen, beismerem, már az özvívben is benne voltunk. Ott voltunk az Araráton, Noé mellett, hiszen a kitalátorok rendje tőle eredezteti magát. Kitalátor társunk volt Hammurápi babiloni király² (Kr. e. 1792-1750) a Tigris és az Eufrátesz közében, aki - minő vétkes hozzáállás - nagy gondot fordított a csatornahálózat fejlesztésére és fenntartására. Sikerült rábírnunk őt, hogy fekete bazaltba vésett törvényoszlopán, a világtörténelem első ismert részletes törvénygyűjteményében büntetéssel fenyegetse azokat, akik az öntözőhálózatot gondatlanul használják... Bűnös tevékenységünk alaptéziseit sikerült babilóniai agyagtáblára is felvésetnünk a Kr. e. XVIII. században, s így mételyezni az ifjúságot, akiket galád módon gátak, támfalak, kutak, vízórak méretezésére tanítottunk, sőt kényszerítettünk...

Beismerem, nekünk, a kitalátoroknak sikerült rábírnunk az egyiptomi fáraókat, hogy július 20-ra tegyék az újév napját⁴, miután évről évre e napon kezdődött nagy szövetségesünk és támogatónk, a Nílus áradása... Hitvány módon az ott kitalált kártékony, természetromboló vízszabályozási megoldásokra épült az egész Óbirodalom és Újbirodalom. Terveink beváltak - bele is pusztultak e birodalmak...

Felfedem egy féltve őrzött nagy titkunkat is: hogyan sikerült a kínaiakat évezredek át megtéveszteni, miután Kr. e. 2280 körül Kínában beférkőztünk a hatalom berkeibe. Yu (Jü), a legendás hős⁵ - el nem ítéhető módon - gátakat, töltéseket épített, megfékezte az áradatot, és lecsapolta az elárasztott területeket. Különleges képességeket tanúsított - micsoda szörnyűség! - a folyószabályozás terén. Olyan nagyok voltak érdemei, hogy Sun császár előbb uralkodótársává, majd - saját fiát mellőzve - utódjává tette. A kínai templomokban évezredek át imába foglalták nevét, még ma is találhatóak a kínai folyók mellett régi templomok, amelyeket Jü, a nagy vízepítő tisztelőtéré

emeltek. A kínaiak sok évezredes történelmük során császáraikat aszerint tekintették „jónak” vagy „rossznak”, hogy hogyan viszonyultak a vízepítési művek fenntartásához: rendben tartották vagy elhanyagolták azokat. A Nagy Leleplezés és kényszerű beismerésem híre fénynél sebesebben eljut majd oda is...

Ott voltunk természetesen az ősi Indiában, Pandzsábban, az „Öt folyó közében”, Harappában⁶ is, ahol a Kr. e. III. évezred végén az egész várost behálózó csatornarendszert, közfürdőket, fürdőmedencéket, kutakat építettünk. A közösség gabonájának szállítására vízi utakat alakítottunk ki - minő bűnök garmadát követtük el ott is!

Megvallom, beállt sorainkba Theophraszosz⁷ görög író, filozófus (Kr. e. 372-287), Platón és Arisztotelész kortársa és tanítványa, és megalkotta szent szövetségünk alaptézisét: a víz természetes körforgásának elméletét. Ma is tanítjuk - igazi mótely!

Természetrombolásunk kedvenc terepe volt a Római Birodalom, elég ha csak a provinciákban emelt vízhidakat (aquaeductusokat⁸) említem (Karthágó, Nîmes, Pont du Gard, Segovia, Istanbul, Szkopje stb.), vagy, hogy közelebb jöjjünk: Aquincum, Savaria, Scarbantia, Brigetio). Micsoda csúf, céltalan, mihaszna vízepítési szörnyszülöttek a lágy dombok és lankás völgyek között... A KiHaT igazi reklámépítményei, másfélezer-kétezer éve dacolnak az idővel, de elég, kész, vége, most lerombolandó mindahány!

Kitalátor társaink ott voltak Dél-Amerika indián civilizációiban, az azték, a maja és az inka birodalmakban⁹ is: folyókat szabályoztak, öntözőcsatornákat terveztek és ástak, mocsarakat csapoltak le - bűnös tevékenységükkel sikeresen idézték elő a birodalmak bukását, sőt talán még kacagtak is a végén...

Beismerem, sokfelé a Földön, számtalan, mindenféle rendű-rangú testületbe sikerült beférkőznünk. Így Spanyolországban, Valenciában a Víz-törvényszéken¹⁰ sok-sok évszázad óta hirdethetjük tanainkat. Sőt! Egy népi öngazgatásnak álcázott intézményen keresztül kényszerítjük rá akarunkat az óvatlan polgárokra, gazdálkodunk a vízzel, ravaszul beosztjuk az öntözőcsatornák vízhasználatát, irányítjuk őket. Minden csütörtökön 12 órakor a katedrális mellett, a szabad ég alatt, az apostolszobrok lábánál kilenc karosszék áll a törvényszék tagjai részére. Az eljárás egyszerű (ezért oly csalárd és megtévesztő). Sorban jelennek meg a bejelentők, és az illetékes öntözőközösség elnöke kikérdezi a feljelentőt, a tanúkat és a vádlottakat. Ezután a törvényszék a helyszínen, a nyilvánosság előtt tanácskozik, majd a határozatát haladéktalanul végrehajtja. A Víz-törvényszék nagy tekintélynek örvend, rendelkezéseit komolyan veszik és betartják, ítélezése megfellebbezhetetlen. Látható, hogy a népek minden maszlagunkat simán beveszik, s - ó balga helybéliek! - mind a mai napig nem derült fény ármányainkra. De most ott is végünk lesz, hála a Nagy Leleplezőnek!

Nem mindig voltunk ilyen szerencsések! Sokáig vívódtam, hogy mit tegyek, de ha belekezdtem vallomásomba, elárulom hát, hogy hű társunk volt Leonardo da Vinci is. Fennmaradt jegyzeteinek tanúsága szerint 15 könyvből álló értekezést kívánt írni, s abban összefoglalni mindazt, amit tapasztalt, tudott és gondolt a vízről. Ráadásul nem áttallotta leírni: „Minden olyan folyóra, amelynek a töltések között kell maradnia, ki kell nevezni egy biztost, aki a folyó lakosai között parancsoló hatalommal rendelkezik...”¹¹ Rontó szándékát felfedték. (Akkoriban is volt tiszta fejű ember - a megkülönböztetés végett nevezzük Kis Leleplezőnek -, aki nem tűrte ezt az ármánykodást.) A szerző szegyenébe behalt, több ezer oldalnyi kézírata torzó maradt, szétszóródott a hagyaték sok más részével együtt. Ha akkor van internet, már régen vége lenne a KiHaT-nak!

Megvallom, nem kevés a bűnünk a Föld túlnépesedésében is. (Még szerencse, hogy ebben nem egyedül, hanem az orvosokkal együtt kerülünk majd a vádlottak padjára.) De ha mi nem fogunk bele a vízellátás, a csatornázás és a szennyvíztisztítás problémáinak megoldásába, számos kitalációba, akkor a járványok elvégezték volna, s folyamatosan elvégeznék a születésszabályozás fontos műveletét. Ma nem hétmilliárdan, csak töredéknyien lennénk a Földön és hazánkban ma is népbetegség lenne a malária. Kártételeink sora szinte áttekinthetetlen listát képez anélkül is, hogy a tegnapi és a mai nemzedékünk machinációit sorolnám...

Felfedvén aljasságainkat, bevallom most már azt is, hogy az ENSZ számos (összesen 23) szakosított szervezetében (UNESCO, FAO, WHO, WMO, UNEP, UNDP, WB, UNIDO, IAEE¹² stb.) sikerült a víz kérdését különböző formában programba vetetnünk¹³. Kitalátoraink ott ülnek mindegyikben, a szervezet irányítását a víz kérdéseiben magunkhoz ragadtuk, s mint marionettfigurákkal, úgy játszadozunk e szervezetek vezetőivel, alkalmazottaival... Talán nem is kell külön részleteznem, hogy nemzetközi összeesküvésünk előretolt bástyái a vízzel foglalkozó nem kormányközi nemzetközi szervezetek is: IAHS, IAH, IAHR, IWRA, ICID, ICOLD, IWSA, IWA, GWP, WWC¹⁴ stb. Gátak, csatornák, vízerőművek, öntözőrendszerek kiagyalóinak gyülekezete - kitalátorok bandája mindahány. De ennek most - hála a Nagy Leleplezőnek - vége szakad!

Rátérve hazai dolgainkra, azt már tényleg félve merem előhozni, hogyan vettük rá Stefi grófit a Tisza-szabályozás elindítására¹⁵... És még őt nevezik a legnagyobb magyarnak! Tudom, beismerem, hogy a

legnagyobb bűnököt itt, a Tisza-völgyben követtük el! Legutóbb például azzal, hogy csatornákat ástunk a Tiszából a Körösökhöz, és - szégyen bevallani - átvezetjük oda a vizet! Pedig ma, hogy három hónapja alig esik az eső, milyen szép természeti jelenség lehetne egy alig csordogáló, netán kiszáradt folyó!

Bogdányfó Ödön, Sajó Elemér, Bogárdi János, Mosonyi Emil¹⁶ - a kollektív bűn hazai vezérei, koruk világszerte elismert legfényesebb kitalátoregységük voltak. Műveik könyvtárakat töltenek meg - elégetendő mind! Haló porukban se nyugodjanak, alázzuk meg és gyalázzuk őket - kövessük ebben a Nagy Leleplezőt!

Naplóm feljegyzéseit bogarászva, nocsak, meglepő bejegyzést találtam: titkos társaságunk gyémántkoszorús pártoló tagjai sorában itt van maga a Nagy Leleplező is (fedőneve: Papírtigris¹⁷)! Semmi kétség - ő az, társaságunk egyik nagy támogatója! Hiszen neki köszönhetjük (szövetségben Július Binderrel, a bösi vízlépcső szlovákiai atyjával) a híres-hírhedt „C” variánst, a magyar vízügyi szakma Papírtigrisét, amely az ő és köre erőteljes szorgalmazása és támogatása nélkül sohasem valósult volna meg! Mesteri húzás volt a Duna szlovákok általi elterelését ártalmatlan színháznak, smafunak beállítani! A Nagy Leleplező csele bevált, a munkamegosztás tökéletes volt - ő a hazai közvélemény figyelmét terelte el, Binder úr pedig a Dunát. Virtuóz lépés volt - alig néhány hónap alatt, 1992 októberére elkészült a dunacsúnyi duzzasztómű. Az üzembe helyezés következtében a Szigetköz kiszáradt, s az egész világ rajtunk röhögött, amikor pöfögő dízelszivattyúkkal vizet emeltünk a Szigetköz dunai mellékágaiba... A „C” variáns áldását hazánk azóta is folyamatosan élvezi: elvesztettük a Duna vízszabályozásának kulcsát, kiszáradásra ítéltetett a Szigetköz pótolhatatlan ökoszisztémája, amit azóta is többszörös áron kell ellensúlyozni. Árvízvédelmi és hajózási problémák garmadával állunk szemben. Az okozott kár - az elmaradt hasznot nem számítva - mai áron 450 milliárd forint nagyságrendű - de megérte! Ez igazi kitalátori lelemény volt - kiagyalói és támogatói örökre beírták nevüket történelmünkbe.

(A szerző hidrológus, építőmérnök, főiskolai tanár, a Magyar Hidrológiai Társaság elnöke.)

1 Vargha János: *Kitalátorok*, 2011/47., nov. 25.)

2 Csak egészen mellékesen jegyzem meg: a „kitalátor” a fordító Szentkuthy zseniális szóalkotása, akinek lelki szemei előtt valószínűleg Madách A civilizátor című műve lebegett, némileg az rímelt a gulliveri történetre. Karinthy fordításában „Tervkészítő Akadémiát” emleget, amely csaknem tükörfordítás (az angol eredetiben: the grand academy).

3 Az emberiség krónikája. Szerk. Bodo Harenberg. Officina Nova, Budapest, 1990.

4 Magyar nagylexikon, VII. 1998. 97-98. o.

5 Wang Quangen (1993). Huaxia Quming Yishu (Taipei: Zhishu-fang Chuban Jituan), 42.

6 Allchin, Bridget (1997). Origins of a Civilization: The Prehistory and Early Archaeology of South Asia. New York: Viking.

7 Diogenész Laertiosz: A filozófiában jeleskedők élete és nézetei / V. 2. Theophrasztosz.

8 Magyar nagylexikon II. 1994. 241. o.

9 Wittman Tibor: Latin Amerika története. II. kiadás. Gondolat, 1978.

10 Valencia's unique 'Water Court'. Reality Sense. <http://www.realitysense.com>. Retrieved 2011-01-31

11 Csorba F. László: Leonardo da Vinci válogatott írásai. Typotex, Budapest, 2005. 124. o.

12 Terjedelmi okokból a rövidítéseket itt nem fejtem ki - lásd az interneten!

13 UN: World Water Development Report. (Executive Summary) Published by UNESCO. Paris, 2003.

14 Kártékony tevékenységük dokumentumait lásd ugyancsak az interneten!

15 Dunka Sándor-Fejér László-Vágás István: A veritékes honfoglalás. A Tisza-szabályozástörténete, Budapest, 1996.

16 Vizeink Krónikája. Szerk.: Fejér László, Vízügyi Múzeum és Levéltár és Közgyűjtemény, Budapest 2001.

17 Látszólag kemény, menősködő, de gyáva ember (<http://nepszotar.com>)